U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **a) H. T., b) nezl. N. T.,** zast. matkou H. T., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 10. 2007, č. j. 60 Az 9/2007 – 19,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 6. 2007, č. j. OAM-10-235/LE-C09-C09-2007, byla podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany, protože žalobci neuváděli skutečnosti svědčící o tom, že by mohli být vystaveni pronásledování.

Krajský soud v Plzni v záhlaví označeným rozsudkem (kasační stížností napadeným), zamítl žalobu proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb.

Proti tomuto rozsudku žalobci (dále též „stěžovatelé“) podali kasační stížnost. Krajský soud v Plzni ji Nejvyššímu správnímu soudu předložil k rozhodnutí se stanoviskem, že se jedná o kasační stížnost podanou opožděně.

Ze spisu Krajského soudu v Plzni zdejší soud zjistil, že písemnost obsahující napadený rozsudek tohoto soudu, v němž stěžovatelé byli řádně poučeni o možnosti podat kasační stížnosti do dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, oba stěžovatelé převzali - jak vyplývá ze záznamu na doručence, který je stvrzen podpisem první stěžovatelky - dne 29. 11. 2007.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Podle téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem doručení), byl v projednávané věci čtvrtek 29. 11. 2007 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom čtvrtek 13. 12. 2007. Tento den se totiž svým označením – čtvrtek – shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Nejpozději v tento den mohlo být kasační stížnost podána s účinky zachování lhůty. Podle otisku prezentačního razítka podatelny byla kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni osobně až dne 21. 12. 2007. Stalo se tak až po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Ostatně opožděnost podání kasační stížnosti je patrna i z data jejího sepsání – dne 21. 12. 2007. Na skutečnosti, že kasační stížnost je opožděná nic nemění ani to, že stěžovatelé v kasační stížnosti uvádějí, že jim rozsudek krajského soudu byl doručen den 10. 12. 2007, neboť podpis na doručence nevyvratitelně potvrzuje, že k doručení rozsudku krajského soudu stěžovatelce ad a), která je zákonnou zástupkyní nezletilého stěžovatele ad b), došlo dne 29. 11. 2007. Nezbývá tudíž než konstatovat, že lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), za použití § 120 s. ř. s., jako opožděně podanou odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu